

శ్రీ సత్య నారాయణ వ్రత కథ

[5 ఆశ్వాసముల పద్య కావ్యము]

కృతికర్త :

“కవిశేఖర”, “దైవజ్ఞభూషణ”,

ఓలేటి రామనాథశాస్త్రి

*

—: ప్రకాశకులు :—

... 1911) ద్రక శాస్త్రోత్పలయం

పురిటిపెంటు - గజపతినగరం తపాలా

విశాఖ జిల్లా.

రవహక్కులు
కాశకులవి

విజయ
కార్తీకము

అరీదు
యాపాలా

ఓం నమో భగవతే శ్రీ సత్యాయ

శ్రీ సత్యనారాయణవ్రతకథ

ప్రథమాశ్వాసము

— ♦ దైవప్రార్థనము ♦ —

శ్రీమదుమాకుమారుడు విశేషదయారసమానసుండు వి
ద్యామహితుండు భక్తహృదయాబ్జవిహారుడు సర్వకార్యముల్
జేమమొనర్చుకర్త మునిసేవితుఁ డాకరివక్త్రుఁ డెంతయుఁ
మామక కావ్యకన్యకకు మాన్యతఁగూర్చి ప్రభల్వెలార్చుతన్. 1

ఉ. విద్దెలకెల్ల తానకము పేర్చుకుపుట్టిల్లు శ్రీవిధాతకుఁ
ముద్దులభార్య భక్తజనముల్ భజించు సరస్వతమ్మ ఆ
పద్దళనున్నవారిని కృపారసమొల్కుఁగ సాకుతల్లి దీ
వ్యక్తయ నాదువాక్కుల తియందనముల్ చిలికించుగావుతఁ. 2

గీ. కాళిదాసాది సంస్కృత కవులఁబొగడి
వన్నయేత్యాది కవులమన్ననలఁదేల్చి
ఆధునిక కవికతికి జోహారులొనర్చి
వ్రాయు దీకృతి సత్యనారాయణకృప. 3

సీ. దండకదళకము పండితుల్ మెచ్చగా
నింపైనయటు రచించినాడ
శతక శతకమును సంతరింపుచునుంటి
వ్రాయంగఁబడె పావుభాగమపుడె
జగతికథా సహస్రింబను పొత్తము
ముప్పాతికవపాలు పూర్తియయ్యె
శతమర్షణసగోత్ర సంతాతుడ నొలేటి
వంశాబ్ధిచందుర్గఁడ బ్రాహ్మణుఁడను

గీ. పురిటిపెంట విశాసుడ ననసమతిని
 శ్లోతిష కవిత్వ సాముద్రికాదిశాస్త్ర
 వేత్త - లక్ష్మీన రాయణ స్థియసుతులను
 నవశశికాపతిని రామనాథకవిని.

6

గీ. సుతరా నాకిద్ద రాజయ్య గుడుచొకండు
 తల్లి దండ్రులిగొట్టు స్వానంత్ర్యలక్ష్మి
 మహితసద్గుణపేటి రామారామూరి
 అతివినయధర్మమూర్తి సర్వాగ్నోయముండు.

5

—♦ కృతి స మ ర్పణ ము ♦—

అ. శ్రీమదన్నవరపురీహసః సత్య నా
 రాయణేశః సజ్జనాశిరోషః
 విగతదోషః సుజనవిసుతసద్గుణభూషః
 కృతికుమారినిత్తు పతివికముక్తు.

ఉ. అన్నవరంబునందు సుజనానికి పాంథుదీర్ప వేల్పువై
 యున్న దయారస్పార్శ విభవోజ్వలమానసః సత్యవల్లభాః
 నిన్నుగురించి నీ నయని నిర్మలకావ్యము సంతరించి నీ
 నన్నిదినుంచితిక గొనుము సంతసమంది మదీయసత్కృతిన్.

7

—♦ క థా వ్రా రం భ ము ♦—

కం. శ్రీ మహితము మునిహితమగు
 నైమిశపవనమందు తొల్లి నతులిడుచుముని
 స్తోమము సూతుని బొడగని
 కామిత మీడేర్పు శక్తి గలదెద్దియొకో!

8

గీ. సర్వరోగనివారిణి సకల వాంచి
 త ప్రదంబు - శ్రేష్ఠమగు వ్రతంబదేమిః
 చెప్పవేయని తన్నుప్రశ్నింప శౌన
 కాది మునులకు సూతుడిట్లనుచు బల్కె.

9

గీ. ఓయి మునులార! ఈ ప్రశ్న కుత్తరమ్ము
నారదుడు కోర శీరమా నాయకుండు
పలికె నయ్యది మీకు చెప్పంగనుంబి
వినుడు స్థిరచిత్తులగుచు సంప్రీతితోడ.

10

కం. ఒక సమయమ్మునయోగి
ప్రకరమణి విరించికొడుకు పరులతరింపక
నకలభువనములఁ దిరుగుచు
మహామువేసెను ధరణితి మనుజులఁజూడక.

11

గీ. నారదుడు హంచె భూలోక నచులనంభ
పుట్టిచచ్చుచు — చచ్చుచుపట్టుచుండి
పూర్వదుష్కర్మబాధలఁ బొందుచుండి
శ్లేశముల జిక్కుకొనిచారి లేనివారి.

కం. కమఁగొని నారదుఁ డప్పడు
తనమదిలోనిట్లుదలచె—తపములవలనా?
ఘనమగు ప్రతములవలనా?
మనుజుల దుఃఖములుతెల్ల మార్గమటంచుక.

12

గీ. విష్ణులోకముఁజేరి శ్రీవిభుని ధవళ
కాంతి గలవాని శంఖ చక్ర వనమాలఁ
దాల్చువానిని నాల్గుహస్తములపాని
దీన పరిపాలుఁజూచి స్తుతింపఁదొడఁగె.

14

కం. శ్రీకృష్ణ! వాసుదేవ! హృ
షీకేశ! నృసింహ! విష్ణు శ్రీధర! ప్రద్యు
మ్నా! కేశవ! పురుషోత్తమ!
పాకారిప్రముఖవినుత! భక్తవినో

15

కం. సార కృపాంతః కరణాః

వారణ పరితాపహరణ! స్వర్ణాభరణా!

దూరీకృత పాతకగణః

వారిజచరణా! ధురీణ! భక్తవినోదా.

16

కం, నిరత్యాశిత వరిరక్షిత

వరమోక్షాహః, భగేంద్రవాహః, లక్ష్మీ

సురత కళామోహః, భా

స్వరమేషు విసీలదేహ. భక్తవినోదా.

17

కం. పరిచిత సాగరబాలా,

చిరతర కరుణాలవాల, శ్రితమతిజాలా,

దురితాంబుద వాతూలా,

వర రత్నసువర్ణమాల, భక్తవినోదా.

18

కం. పారావారాగారా,

ఘోరాఘవిదూర, మౌనికులమందారా,

కారుణ్యామృత పూరా.

భారమే? నామనని విన్యగ—భక్తవినోదా.

19

కం, శ్రీపా, విదళిత సుజన వి

లాపా, కులదీప, గుణకలాపా, మధురా

లాపా, తూలీకృత మన

పాపా, కుసుమాప్తరూప, భక్తవినోదా.

20

గీ. ఆదిమధ్యాంతరహిత, మహాసుభావ,

వర్ణనాతీత, నిఖిలభువనసురక్ష,

దివ్యరూప, నిర్గుణమూర్తి, దీనపాల,

కరివరద, నీకు నానమస్కారశతము.

21

గీ. అవుడు నారదస్తుతికి నారాయణుండు
మెచ్చి—నారదా! ఎందునిమిత్త మిట్లు
పచ్చితివి? నీ మనస్సులో వాంఛయెద్ది?
నేను నెరవేర్తునని హరి యానతిచ్చె:

22

సీ. భక్తవత్సల. రమావర. భూజనమ్ము నా
నా క్లేశములఁజిక్కి నాడచింప
తరముకానట్టి బాధలుపొంది బహుజన్మ
లెత్తుచున్నారు మీ రెద్దియైన
సరె లఘూపాయము స దయత తోఁదెల్పి
ననుఁ గృతార్థుని జేయుఁ డనఁగనవుడు
నారదా, తత్త్వవిశారదా, నీవు లో
కాను గృహమ్ము నన్నడిగినఁడ

గీ. వగుట జనులు సంసారమక తెగులునుండి
విరువబడెడి యుపాయమ్ము నుడివెద విను—
స్వర్గభూలోకముల దుర్లభమ్ము నధిక
పుణ్యదమమగు వృతముఁగూర్చి బోధనేతు.

23

గీ. వత్స! సత్యనారాయణస్వామియొక్క
వృతము గలదొందు దాని శాస్త్రప్రకార
మెవ్వ రొనరించెదరా ! వారి కీధరిత్రి
నైహికాముష్మికసుఖంబు లవిలభించు,

24

చం. సిరికి మగండ! సత్కృపకుసింధువ! ఆవృతమెట్లుసేత? ఎ
వ్వరయిన సేసినారె? తగువద్దతు లెయ్యవి? తెచ్చుమా నవి
స్తరముగ—విష్ణు విజ్ఞని ముదంబునఁబల్కె— నమస్తదుఃఖముల్
తొలుఁగు ధనంబుగల్గును సుతుల్ జనియెత్తు జయంబుగల్గెడిన్ .25

గీ. పరిభవిల్లు నైకృత సతీపతులయందు
 వంశవర్ధనమగు—దీని భక్తితోడ
 మాఘ కార్తిక వైశాఖ మాసములను
 పుభదినంబులఁ జేసినచో నిజంబు.

గీ. భీమతనము తొలంగును—విభవమబ్బు
 యుద్ధమున కేగునెడ జయసిద్ధికలుగు
 కీర్తి విస్తారమగు—మనఃక్షేపమదగు
 భక్తిరంజిల్ల సత్కుని ప్రతమొనర్చు.

27

గీ. నారదా. శక్తికొలది, భనంబుకొద్ది
 ప్రతినెలను ప్రతియేటను ప్రతమొనర్చు
 వలయు నందు నేకాదశిపౌర్ణమియును
 భాను సంక్రాంతిదినములు ఫలముగలవి.

28

చం. నిరుపమభక్తి చిత్తమున నిందివెలుంగగ నిత్యకృత్యముల్
 జరిపియు ఆనయి హృదయసారసమందు రమాసతీ మనో
 హరు నుతియించి రాత్రిసమయం బరుదెంచినయంతనే ద్విజాల్
 గురులనువచ్చి చిల్వహితకోటినిబిల్చి ప్రతంబొనర్చునొ.

29

గీ. స్థలము కుద్దియొనర్చి శ్రేష్ఠమగు వస్త్ర
 నుండు పరచి బియ్యముపోసి ఆకడుపరి
 కలకమిడి దానిపై ఆంబుగలది గట్టి
 వస్త్రముంచి అచట హరి ప్రతిమఁబెట్టి.

30

గీ. తొలుత విఘ్నేశ్వరుని భక్తితోభజించి
 జలదినుతను లక్ష్మిదేవి సంస్తుతించి
 విష్ణుమూర్తిని నద్భక్తి వినుతిఁజేసి
 శివుని బాహ్వతి ద్యానించి మిపులబత్తి.

31

గీ. సూర్య శశి కుజ బుధ శుక్ర మంద
రాహు కేతు గ్రహాంబుల పృస్తుతించి
అష్టదిక్పాలకు మనమందుఁ దలచి
సత్యనారాయణుని పూజ జరుపదలయు. 32

గీ. త్రీలుకూడ ఈదృతమును చేయవచ్చు
నాల్గువర్ణముల్ వారలొనర్పదగును
పృతి లనదృక్తి నెవుడైన వృతముఁజేయ
వచ్చు నే దినమైన పాపన దినంబె. 33

అ. పంచవార నెఱుఱు పాలు గోధుమపిండి
ఆరటిపండ్లు వక్కలాకులు కొని
మోదమున పృషాదమునువండి శ్రీ సత్య
విభునకిడుగవలె నివేదనమ్ము. 36

అ. పిదప దీక్షిణలను విప్పులకొనగి ఈ
వలె పృషాదము హితధర్తలతికి
కలియఁగమ్మునందు సులభ వ్రతంబిది
అనుచు హరియనె కలహాససునకు. 35

పం. హరికలహాససుంగని ప్రియఁబున నిట్లనివల్కె అర్థిమీ
తెరుఁగఁగజేసినాఁడను మునీశ్వరులార, మనోరథమ్ములఁ
సరసన దీర్పఁజాల నిది స్వతునిపూజ ధరిత్రిలోపల
పరమ పవిత్రమైనది కుభంబులుచేకురు దీనిజేయుచో. 33

గద్యము:— ఇది శ్రీ సత్యనారాయణ వరప్రసాదలబ్ధ కవితా సనాథ
ఓలేటివంశ రామనాథ ప్రణీతంబైన స్కాందపురాణాంతర్గత
మైన రేవాఖండములోని శ్రీ సత్యనారాయణవ్రత
కథలోని పృథమాశ్వాసము సంపూర్ణము.

శ్రీ సత్యనారాయణస్వామినే నమః.

శ్రీ సత్యనారాయణ వ్రత కథ

ద్వి తి యా శ్వా స ము

తరల:—వృతవిధాన మెఱుంగబల్కిన భవ్యయోగి విబూషణా

క్షితిని నెవ్వరు దీనిఁజేసిరా? చెప్పవేయన శౌనకా
ద్యతిపరేణ్యులఁ జూచిపల్కె బ్రయమ్ముమీఱఁగ కాశీయం
దతి దిరిదముపట్టి పూర్వమునందు భూసురుడుండెడికా.

37

కం. ఆకలిదాదకు నోర్వఁగ

లేక లిఖింపగరాని లేములఁబడి త

న్నాకలిమి విడువ ద్వీజుఁడు కృ

పాకలిత స్వాంతుహరిని బహువిధములుగాకా.

38

గీ. ఆత్మలోనఁదలంచి భిక్షుటనమున

కరుగుచుండంగ మార్గమధ్యస్థమందు

తన్నుమించిన నిరుపేద తాతయొకఁడు

కన్నుగవకు దైనంబట్లు కానబడియె.

39

మ. తిలకింపబడి వృద్ధవిఘ్నఁడనె ధాత్రీసురేంద్రా, ఇటుల్

వలుపాట్లేటికి పొందుచుంటివి దరిద్రత్వంబు ప్రాప్తిందెనా?

తెలియంబల్కివే? క్షమవార్తలని శాంతింగూర్పు వాక్యంబులన్

వెలయింపకా దనవార్త నెప్పె వినయ పేమానుబంధమ్ముతో.

40

ఉ. వృద్ధుఁడవంచు వికా దౌలుత వెల్లియొనర్పితి వృక్షవేయ సం

సిద్ధుఁడ నైతినిప్పుడు విశేషదయామయ దృష్టిఁజూచి ఓ

శుద్ధమునీంద్ర. దుఃఖముల సుగ్రక్కక సంపదలొందుఁబెట్లు; నే

విద్ధరసౌఖ్యమొందు తెఱగేవయినన్ గలదేనిచెప్పుమా.

41

మాలిని:- అనవరత విచారం భార్యలో భావ పెట్టా
 తినుట కెదియులేకన్ తిన్ననుక్కడ వెంటే
 వినుము మమ వచమ్ములో వివర్తి నిక్కముగా. న
 త్తుని వ్రత మొకటమ్మా- తుంగుదాత్మ భావత్. 42

గీ॥ కోరికయితీరు- రోగముల్ ఈనురు- చుక్తి
 ముక్తులు లభించు- వ్యభిచారో పొనగు హైత్రి-
 రయయు సత్యము మదిలోన స్థాపితమును
 సత్యవిధుని వ్రతమొనర్చు జూడనేటి. 43

అ. వృద్ధ వివరీటాపు విరచించు- ని నచ్చి
 వ్యభిచార మహిమ లెముగాన
 వరికి చూయ వచ్చు చిరికి గుహాస్రవం
 తులు- ద్విజునకు వెలుగు తోచునట్లు.

క. ఏకా దశావతారము
 చేకొని శ్రీవిష్ణునట్లునేరె కనకదళా
 గాక యితరంబుగాదని
 ప్రాకట సద్భక్తి పరతః బ్రార్థించి హరికా 45

మీదిని:- వ్రతమొనర్చగా భావమందునన్
 వ్రతిననట్టి ఆ రాత్రి నిద్ర మా
 ని తగుటకైతో నిత్యభక్త క
 ల్పతరువా? ననున్ బ్రతు బోధిపుమా? 46

గీ. అనుచు బ్రార్థించి సంకల్ప మాత్రయందుఁ
 బూని నిత్యకృత్యములు పూర్తిచేసి
 కొనియు భిక్షార్థమై యేగె మనసులోన
 వత్సదేవుని నామసంస్మరణబూని. 47

గీ. యాచనార్థము వెడలిన ఆ ద్విజునకు
 దోయకొనునట్లు దొరకె నస్తో కధనము-
 పురుషుని ప్రయత్నమునకు దేవుని బంబు
 కలిగినప్పుడే కద! కోరికలు పలించు. 48

సీ, తెల్లవారుటలేదు తిరిగిరా పలుపని
 పాట్లలో నుంటిమన వారెకాని
 వృతిలో నీకిదే పనియేమి? వారము
 పూటరమ్మని వచింపుటలెకాని
 యాచనయే సుఖ మయ్యెనా? బియ్యము
 నహియని చెప్పు మానవులె కాని
 విధిలేక గొణుగుచు పిడికెడు నూకలు
 పెట్టుచువెళ్లను తిట్టెకాని

గీ. సుముఖతను రెండుగింజలీ జూడరెవరు—
 హరి దయాదీ ధితులు పృథ్విసజ్జితేశ
 అధిక సుఖమెట్టు లబ్బు? సత్యస్కంధుండు
 నేడు కృపఁజూపెఁగాన నీ వేడు కయ్యె.

49

కం. పొప్తించిన దృవ్యంబిది
 తృప్తుండై వస్తు వితతిఁదెచ్చియు ద్విజాలన్
 స్వాత్మలను బిలిచి వృతము న
 మా ప్రముగావించె భక్తి మర్యాదలతోన్.

50

గీ. వృతమొనర్చుట కరగ నా బాగ్మానుండు
 దుఃఖవార్ధిదాటియు- తులఁదూగు చుండె
 భాసురైశ్వర్యములతోడ- భక్తవరుల
 కీకు దయగల్గ కొఱత లింకేడ నుండు.

51

వ. అది మొదల ద్విజుండు కరుణాశువు నత్తుని సద్వృతంబు నె
 మ్మది నతిభక్తిగల్గి వృతిమానమునం దొనరించుచుండె న
 ద్విదివి- సమస్త పాపములు పీడినదయి జీవితాంతమం
 దుఁదనరె స్వర్గసీమ. సుమహల్ హరిసన్నిధిగాంచుటయే?

52

కం. భూసుధుఁ డిది యొనరిచి సుఖ
 భాసురుఁడయినట్లే- దుఃఖభాధలనెల్లన్
 బాసి సుఖమొందు మనుజుఁడు
 శ్రీసత్యవృతమొనర్చు క్షితిలోనెపుడు.

అ, విష్ణుమూర్తిచేత నివహించఁబడియె ని
 మూర్ధ్ని నారదునకు భూసులారా;
 అనుచు మాతఁడనంగ నాశానకాదు లిం
 తెవ్వరై నఁ జేసిరే; మహాత్ము! 54

కం. నావిని యాముని వరుఁడను
 నోవిని హతపాపులారా; ఒకదినముఁ నీ
 దేవుని నర్పించు దయా
 భావుని ద్విజుగాంచి భూద్రువదుఁదిట్లనియెన్, 55

ఆ. కర్ణైలమ్ముకొనెడి కష్టజీవిని, విప్ర
 వర్య! నీయొనర్పు వ్రతదుదేమి;
 దాహశాంతికి తమగేహమ్ము దర్శింప
 నాకు దైవదర్శనంబు లీల, 56

క. “దృష్టికి గోచర మయ్యెను
 స్పష్టముగా నాకుఁ దెల్పవలయు నిదేమో?”
 “కష్టములు డుల్లెను మనో
 భీష్టము లొడగూడె దీని నేనొనరింపన్” 57

గీ. సత్యనారాయణ స్వామి సప్రవ్వరమిది
 వాంచితార్థము లీదేర్పు ప్రతిభగలది-
 దీనిఁగావించి, నేను సంతుష్టఁ గంటి
 హాయిగ మనుచుంటి నయ్యా! యనంగ, 58

ద్విపద. ప్రతమహిమంబును ప్రసాదానంబు
 ప్రత ఫలమునెఱింగి భక్తి సంపత్తి, 59

ద్విపద. దైవప్రసాదంబుఁ దనిసి భక్షించి
 కావలసిన యదకముఁగోర్చియరఁడు, 60

శా. ఆమీదన్ స్వగృహమ్ముఁడేరి ఆతిథన్యా; సత్యనారాయణ
 స్వామీ! కర్ణైలు విక్రయించి లభియింపజా ద్రవ్యమద్దాని తో

నే మీయొక్క నృతంబొగర్తునది భూనన్ మొక్కనవ్వఁడు- థ
క్రమోదయ్యుఁడే గల్గి నీవఁగా నేవక శ్రేణికా. 61

గి, కావ్య వికేత లిసున క్రైమోవు
పెట్టుకొని పెల్లెను బిశారు పీఠుండు
సత్యవల్లభి కరుణ నిస్తాఁము కద!
ద్విగుణిత దనంబుదొరకె నా ది.మునందు. 62

అ, వంటచెబకు చంబిదనిచి చందన
తరువు ముక్కలకగు దంము బచ్చె
దైవ కడు-మున్న దిగుమే కనకమా
భక్తి పలన భక్తి ముక్తి గదగు. 63

పి. కర్తవ్యమైతి నొమ్ము బెచి కా జాయటం
టూరి వంచదార విహారితుకు
ఁను కప్పుకము నెఱ్ఱయు నగదు వత్తులు
గోమమూర్ఖముకొని యనంత
భక్తివిత్తములోన భాసిల్ల సత్యదే
పున స్మరింపుచు గృహమ్మునకుఁబోయి
స్థలకుడ్డిగావించి సంలోపచిత్తుడై
విఘ్నలహంధవ్య దిశినిలమి.

గి. దిరిచి కల్పొక్తవిధినిగావించి నృతము
జనులకందరి కొనఁగి ప్రసాదమరఁడు
పుకృహితులతో వృద్ధిఁబొంది జీవి
తాంతమున విష్ణులోకము సందగలిగె. 64

కం. అనికొనికాది ముసులకు
వినిపించెను సూతమౌని ప్రీతిదలర్చుం
గను స్కాందపురాణములో
వసుగల దిది తెఱఁగు రామనాథుఁ డొనర్చెన్. 65

శ్రీ సత్యనారాయణస్వామినే నమః.

శ్రీ సత్యనారాయణ వ్రత కథ

—చాణక్యశ్రీ శ్రీ సత్యనారాయణ—

తృ తీ యా శ్వాస ము

చం. మునివరులార! కష్టములు పోవుచితై మునుకృష్ణుండునాఁ
డును ధరణీసుధేంద్రుని కరుంగగల వేదవ సర్వదేవు ధూ
జను జరిగించి కథలు చక్కఁగ వింటి—సంతోష గుణం
చిన యొకరాజుగారిగత చెప్పెనపు యందు శిష్టరాజు. 66

గీ. ఎవ్వరే కోర్కెలుంగోరి కష్టములు
నాచరింతురా? వారి కయ్యవి లభించ
నని నుడిచితి. మీకుగదా— ధరణి
మనకఁ బాలించుచుండె— ఉక్తా మునుండు. 67

గీ. క్షితిని సుమతీకకతడు శాశ్వతముండు
సతతము విగ్రహనహి రాచరముండు
చిరతరముండు— విష్ణా తి సుండు. 68
కమరహసితముండు— ఉక్తా మునుండు.

కం. విగ్రహమింద్రియములమెద
నాగ్రహ మరీకోటులందు నద్భుతమునన్
విగ్రహము ప్రజలపయిని న
సుగ్రహమునుదాల్చి ధరణి నోమునుండెకా. 69

ఉ. భూవిభు వత్ని పేరిమ వనిహర్షగుణాన్విత భద్రశీల ని
ద్యావిభవ వనిమోదపతియందనురాగముఁ జూపుజాణ ను
శ్రీవింసిల్ల సేవకులచేఁ బరిచక్షులు పొందుచుండె నా
దా! వెలయింప నంశమును దాడయింపతియే వృధాపమా. 70

గీ. వ్యవసంతానములొనర్చి శస్త్రక్రి
 నీవు గడియించినావువాని మనవంశ
 ముద్దరింప సంతానమే ఒకటిలేదు!
 గరులు లేవంట? బిడ్డలు కలుగకున్న,

71

మముఖి. వడఁతుకమిన్నా! వంహరి! నుతుల్
 బడయఁగ సత్యవ్యవంతు కతుం
 గడు ముదహరంగఁజేయద మ
 స్పదు మనవాంఛల్ పొసంగఁజూపి!

72

కం. అనవిని యటలే చేయుద
 మని వినయముతో వచించె నర్థాంగి; పిఠం
 దును సన్నాహము లన్నియు
 నొనర్ప మంత్రుల కన్జునొసఁగెఁ బరానన్.

73

గీ. హితులు బంధువులును పురోహితులువచ్చి
 పతికపావనుడగు సత్యపతికిఁమొక్కి
 రాజవిభుడిచ్చిన ప్రసాదరాజముగొను
 వేళ బేహరియొకడు నివాళిగొనుచు.

74

మత్తకోకిల, మిమ్ము నంచరిగాంచి సంతయొ మేటితీర్థంబోయిటల్
 గ్రమ్ముచున్నది దూళిమంచవిగాంచి వర్తకరితిగా
 నెమ్మడిం దలపోసివచ్చితి. నెమ్మిదెల్పు మిదేమొకో;
 నమ్మతించి వృషాలకా! యని చయ్యనన్ బ్రతిమాలచున్.

75

గీ. పాదుడనువేరి కోమటి జాతివాడ
 ఓడలను నడియొడ్డున నుంచినాడ
 నీవానర్చెడిది వ్రకంబో? నిగమమో? అ
 దేమి యర్థించిచేసెను సామిచెప్పమ?

76

అ. పాదునామధేయ! పాదుజనవిధేయ!

పాదహృదయః కార్యపాదనమగు
సత్యగర్భనమ్మ గత్యమిద్యది దీని
సంతతిన్ గుఱించి నజాన్మముఁజే.

77

కం. సంతోషమయ్యె భావర!

సంతానముకొఱకు నేను నర్జుని గొలుపున్
సంతాపమడఁగె నూత్పవ
సంతము నాహృదయవనికి స్వాగతమొసఁగెఁ.

78

గీ. నెలపు వయచేదాచయ్య నీచలన నాచు

అతిభూషాయమైన సత్కళ్యణంబు

తెలియబడినదటంచుఁ దాఁ బలికి వర్త

కమ్ము నిలిపి- గృహమునెని కాంచఁటిసి.

79

సీ. కిలకిలనవ్వుచు చిలిపిచేష్టలుచేసి

పాపల్ మెలగుగీమె స్వర్ణసేను

ఆడుగులు తడబడ నడయాడు సురుచొప్పు

ధానుమే సందనోహ్లాసననము

అమ్మ! నాన్నా! ఆటంచని పిల్లబిడ్డలు

మెలగు గృహమై కర్మాణు ఫలము

కడుముద్దుమాటలాడెడు చిట్టిబొట్టియల్

వెలిగెడియల్లె కన్నులకుదిందు

గీ. స్వర్గమరికింప - నియవంగ వంశభద్రపు

తలఁపఁగా ధాత్రయందు సంతతియొదె

మూలకారణమటువంటి భూరిభాగ్య

మొంద లీలావతీ! వృతమొందుగలదు.

80

సింహరేఖ:— మామకిన చిత్తచోరా:

పేర్చునుట దిద్దగల్గె

శ్రీమతుండు నవ్వుచుంబుకా

నీరుమొప్పు నేమొచ్చున్.

గీ. వాగు భద్రాత మొక్కలొన్నారు తమకు

దిద్దప్పుడైన ప్రకము గాంతమంచు

భద్రతోగూడి తనురాగలవిడిచేని

యాచినది యోకలేని చేయవలెన్.

సీ. పరిషత్ ప్రవృత్తనందించి కేళిమంది

రమున భోగించుట విమలకీర్తి

అతిమధురపదార్థ వితతిభక్షించి నం

గమముగాచించుట కమ్రవాక్కు

దైవచింతనము చిత్తములలో మెలగాడి

కేళిలొందుటను భక్తిప్రవత్తి

కాంతుల్ పిసాళించు ఘనదీపికగలటి

గది శీయనించుట కడిదికలమి

గీ. గలుగుదిద్ద కోమటి - దంపతులకుఁ గలుగు

టబ్బిమే!—నవమానమ్మ లరుఁగుపిదన

నొక్క శుభదినమందున నొకకుమాత్తి

లేతచంద్రుని మించినాడి జనించె

సీ. లాటరీలోన కోట్లకొలది రూప్యముల్

తనకు చేకూరు నానవిధాన

చిన్నపదనిమండి శ్రీమంతు లొల్డన్ను

స్థాయిసంపాదించు జనునిబోల్కి

చిరకాలమునకు వాచించు దైవమ్మ సా

జెక్కారమొందు భక్తవరురీతి

కష్టించి తాఁగూర్చు కట్టుమ్మువృత్తిన్తోట

గణితంపులందు సత్కవియ టువలె

గీ. మోదసాగరమందున మునిగితేలి

అతులితానంద దోలనుయ్యాలలూగి

రమ్యసంతోషవని విహారములొనర్చి

మించిరా సతీవతులుజన్మింప తనయ.

84

ఆ. వేడ్కనీరుపోసి పెంచిన మాలతీ

లత విధాన నవకళలలఁజిమ్ము

శుద్ధ విదియచందుర్నివద్ధతిఁ బెరుగుచు

ముద్దుపుత్రి మోదమును ఘటించు.

85

గీ. బాలచంద్రునిభాతి నాబాలికయును

వృద్ధిఁబొందుటవలనను పేరుపెట్టి

తిరి “కళావతి”యని—సత్యదేవుపూజ

మాటయె బెహరిదంపతుల్ మరచినారు.

86

పీ. ప్రేమసంపన్నుడౌ ప్రియభర్తననురాగ

దీధితుల్ మెలయ సతితిలకించి

ఓయి మనోహరా! ఒకమాట— తొల్లి సం

తతి కల్గినెడల వ్రకంబొకండు

గావించుచువి మొక్కిక్కుగా వల్కుకొంటిమి

మరచితిమామాట దురితముకదా!—

—లీలావతి: మనబాలిక వైవాహిక

కములో నొనర్తుము ఘనముగాను

గీ. తొందరేటికి యనిపల్కి తోయజాక్షి

తను సమాధానవరచి వర్తకవిమిత్త

మతఁడు పట్టణమునకు ప్రయాణమయ్యె
తర్ఫ్తవాక్కులకామె చూర్వలుకకుండె.

కం. అల్లారుముష్టుగా తమ
పిల్లను తలిదండ్రులెంత వేడుక మది రం
జిల్లగ పెంచుచునుండఁగ
మెల్లన వదియేండ్లవయసు మెలఁతకువచ్చెన్.

సీ. తనతోడి చెలులతోడనుగూడి ఉద్యాన
వనములకు షికారు కనుచుపోవు
వినువారిచెవులకు విందొనర్పగహాయి
పాటలు స్వరయుక్తి పాడుచుండు
అర్థసంయుక్తి పద్యములు వతింపుచు
రమణీనేర్చినది పురాణములను
పాకకామ్రము పతివ్రతలదర్శువులును
ప్రేమసంగతులు గురించితెలిసి

గీ. కొనినని వయస్సుతోజ్ఞానమును వికాస
మొందునట్లు కళావతీ సుందరాంగి
అవుడు తల్లిదండ్రులు వినోదాబ్ధితేలి
తగిన వరునిగూరిచి ప్రయత్నములొనర్ప.

కం. దూతనొకని రావించియు
నాతవయకుఁ దగినవరుని నవయువకుని వి
ఖ్యాతవణిక్కుతుని ఓ
నీతిపరాః చూచిరమ్ము నీవనిపలికెన్.

గీ. పెట్టిచెప్పినవాక్కులు చెవినిబెట్టి
గ్రామములు, పట్టణములు నగరములెల్ల

దిరిగి కొంచనపురమున స్మృతసమాస
రూపుగుణనిధి వైశ్యపుత్రుఁడైరికించి.

91

అ. పోవుకారిపిల్ల చక్కనిచుక్క భా
గ్యములఁ దూగులాడు కనకలక్ష్మి
పిన్నవయసుగలది పేరుకళావతి
వేడ్కయగునె? నీకుపెండ్లియాడ?

92

సీ. ఇష్టమయ్యెను—పితృనింగి తమ్మునెటింగి
వెడలివచ్చెదము నిక వెంబడించి
అని వచించి బెహరితనయుండు తలిదండ్రు
లను గూడుకొని దూతవెనుకసాధు
గృహముచేరిన శుభావహముగా నాతఁడు
ద్విజులు దీవనలు గావించుచుండ
వాద్యపాషలు కర్ణపర్వంబుపేయఁగ
తనరక్తికన్యాదానమును నొనర్చె

గీ. బంధుజనులకు భోజనభాజనములు
స్నేహితులకు నల్పాహారమోహరములు
దానతతికి కాన్కలు ముదంపడియొసంగి
మరచినాడు, సత్యవ్రభు మహితపూజ.

93

గీ. నాస్తికత్వముఁ బ్రబలమొనర్చు, బంధు
వర్గమెందునసూయకాన్పదమునిచ్చు.
ధర్మపునశింపఁజేయు పంతులుపెంచు
దైవభక్తిహరించును ధనమడంబు.

94

మ. తనుఁబూజించుటవీడి భాగ్యములతో తన్వొందుబేహరి చే
ష్టనునొక్కింత మది దలంచినహా! దుష్టస్వాంతుఁడై నావ్రతం

బు నొనర్చుండని కోపగించె వణిజుడా పుణ్యుండు సత్యుండు—క
ర్మనియోగమున అల్లుఁగూడుకొని రమ్యంబున్ ధనావేష్టితం
బునునై గ్రాతెడి రత్నసానుషరికిఁ పోయెన్ వణిక్పాదుడుకా. 95

కం. అందుఁజని చేయునర్తక

మందు వివిధగతుల లాభమందుచు నటుపై

నం దాముచంద్రకేతుని

సుందరనగరమునకేగి సుఖులైయుండెకా.

96

కం. భృష్టవృత్తిజ్ఞ వణిజుని

కష్టములగు దుఃఖములను కౌంచెదననుచున్

శిష్టప్రియుఁడు శపించెను

నష్టములీకున్నె- సత్యనాయకువలుకుల్.

97

అ. కాపమహిమవలన చంద్రకేతున్యపాలు

మందిరమున దనము మణులుదోచి

దొంగలపుడు ఖిలులతో తరుమంబడి

వణిజులొద్ద విడిచి పారిపోయె,

98

కం. చోరద్యయంబుగా న

వ్వారిని జమకట్టి, కట్టివైచి కరములకా

వేగమె దూతలు తమకు మ

హారాజగు చంద్రకేతు కగువడఁజేయన్.

99

కం. కారణములడిగి న్యాయ వి

చారణమొనరింపకుండ జనపాలుఁడు వి

ష్కారణ మల్లుచి మామను

దారుణుగు జెయిలు సునుపదగునని పలికెన్.

100

గీ. సత్యదేవుని మాయచే సాధుఁడాడు
వాక్కులెవ్వరు వినరు తత్వైద్యుధనము
చంపకేశుఁడు నృపాలుచే సుగృహీత
మయ్యెఁ: విధిదాటినెవ్వరైతెతరమె: 101

ఆ. ఇంటియొద్ద సాధునిల్లాలు రోగముల్
తనుపునందు - వ్యధలు మనసునందు
వేదనలనుగూర్చు భిక్షమెత్తుకొనుచు
వీధులందుతిరుగు బాధితయు. 102

గీ. ఇంటిరోగల దృశ్యమునెల్ల చోరు
లపహరించుట - పతులు గృహమ్మునందు
లేకపోవుట - లీలావతీ కళావ
తులు శ్రమలబడి బ్రతుకులే దుర్భరముగ, 103

గీ. గడుపుచుండంగ నొకనాడు గడవదాటి
భిక్షకై కళావతి ఒకవిప్రునిల్లు
గూర్చి వెళ్ళుఁగ నచటదైవార్చనమ్ము
చేయువారిని సుజనుల చేరియామె. 104

గీ. సత్యనారాయణుని కర సాంతముగను
విని మహానందమొంది గైకొని ప్రసాద
మాతృలో సత్యదేవుని పార్థినమ్ము
జరిపి నిజగృహమునకేగ జననిమాది. 105

చం తనయరొ! రాత్రియయ్యె. పతినాపునలేడు స్వతంత్రబుద్ధివై
జనపున నిష్టమొకడకు సంశయమించుకయైనలేక పో
యిన పరులేమియందురు: పయిన్ నవయోవనభాసురాంగివై
తనదుదు తప్పుకాడె: పరధామములందు నిలింజరించుచో. 105

కం. లోచనజలమొలుకఁగ ఆ

లోచనలేకుండ నిజమొలుంగఁగఁ జేయున్

చాచక కళావతీ నఖి

ఆచిట్టివయారివాక్కు లాలించివెనన్.

107

కా. పిల్లా, నీజనకుండు సీకనుచుగావించున్ వ్రతంబంచు తా
నుల్లంబించునమొక్క తల్పుకొని ద్రవ్యోద్ద్రేకగర్వంబుతో
నొల్లందెన్నడు సత్యసర్పసములయ్యో; ఇన్నికష్టంబు లి
ట్లుల్లంఘించుటచేతనే కలిగెమాయాపేత మీదుఃఖముల్.

108

కం. తనయులు కలుగక నాపతి

యొనరింతును సత్యపూజలురుభక్తి నటం

చని నిన్నుబొంది నాడిది

వినినంతనే జ్ఞప్తియయ్యె విభుపూజనముల్.

109

గీ. ప్రతిసవట్టినవారు నన్ ప్రసవమైన

పిదపచేయరదేల; నాపెండ్లివేళ

నైనఁ దలపెట్టరేల; సత్యప్రభుండు

ప్రేమగలవాడుకాన కావంతమిపుడు.

110

చం. మగువ వ్రతంబుఁగూరిచి కుమారీవచించినయట్లు వెంటనే
తగినవ్రతముల్ సలిపి దైవముభక్తిఁదలంచి యందరిన్
మిగులవిధేయతఁబిలిచి మేలుఁదలంచి ప్రసాదమెల్లవా
రిగొనుదటంచుపంచి విభుప్రేమకు నల్లనిక్షేమవార్తకున్.

111

చం. కుభముగురించి తానెదురుసూచుచు నందనిభావిజీవిత

వ్రత కనువిందుగూర్చుదినరాజ మదెన్నదొకోయటంచు మో

దభరికచిత్తయైన తనతల్లినిఁజేరి కుమారయిట్లనెన్

ప్రభుకరుణాకటాక్షమున బావయు నాన్నయు రాకయుండురే: 112

ఆ. తల్లిపిల్లలిట్లు తలస్తూసికొనియాండ

ప్రియముఁజేంది సత్యవిభుడు - చంద్ర

తేతు న్నవతికంత రాతిరి కలలోన

కానబడి వచించె ఘనశ మీఱ.

113

చం. నరనర! నీపుబంధితులొవర్చినవారలు చోడుఁ బా న్య

యరహితమూర్తివై యిడివివైనను వీడుమువైశ్యులైన యా

వరగుణరాసులకా ధనమువారికొసంగి తదీయరీతిగా

జరువకయాన్న నీకులముసర్వము నాశనమేనొనర్పొదక.

114

చం. అనఁ గలలోనివల్కులు జనశక్తి జోస్యులకుఁ వచింపగా

“జనవతి! దైవవాక్కులు నిజంబగు” నావిచి చంద్రకేతుఁడం

తనె చెఱసాలనుండి తనధర్మపుత్రవృత్త తీయుడంచు నా

జ్ఞనుభవపాశికీయనటునల్పిరి వెంటనెచంద్రకేతుడుక.

115

కం. దైవాధీనముచే మిము

పావనమతులార, ఖయిదుపాలొవరిచి దుః

ఖావిహ్వాలల నొనర్పితి

భావింపకుఁడి తరముగ శుభంబగుమీకుకా,

116

కం. కారాగార విముక్తుల

వారిని గావించి నూత్నవస్త్రము లిడుచున్

క్షౌరములొసరిచి, ద్విగుణిత

భారధనంబొసగి వారి వయనమొనర్చెన్.

117

గద్యము — ఇది శ్రీ శతమర్షణగోత్రవనిత ఓలేటి వంశతిలక

రామనాథశాస్త్రి కవి విరచితంబైన సత్యనారాయణవ్రతకథ

యందలి తృతీయశ్వాసము సంపూర్ణము.

శ్రీ సత్యనారాయణావతమః

శ్రీ సత్యనారాయణ వ్రత కథ

చతుర్థాశ్వాసము

కం. సూతా! సద్విజ్ఞాన వి

ధాతా! మునిగణసమేత! ధనచరిత! వి

ఖ్యాత! యశోపేత! గుణ

వ్యాతా. తదుపరికదన్ కృపణదెల్పగదే,

118

గీ. అనుచు శౌనకాదిమునీంద్రు లడిగినంత

పర్తకులు రాజుచే విడువంగబడి పృ

మోదమున మంగళాచార పూర్వకముగ

యాత్రసాగింప ద్విజుల మర్యాదజేసి.

119

కం. ధనమొనఁగి బీదవారల

తును పయనము సుఖకరముగఁ గొనసాగుటకై

ఘనమగు దీవనలంగొవి

స్వనగరము గూర్చివెడలె వణిజుం డంతః.

120

గీ. కాంతదూరము పయనింప కోమటులును

దండిరూపముదాల్చి సత్యప్రభుండు

చేరి వారిమనసు పరీక్షింపఁగోరి

నౌకఁగలవేమటంచు ప్రశ్నమునువేయః

121

చం. ధనమదమువృత్తిగను దండినిఁజూచి “సెబాసు. ద్రవ్యముం

దీనయెడ దొంగలించుటకుఁ తీవిగవచ్చితివే లతాదులే

మినహమరేమిలే”వన—క్షమింపగరాదని యాత్రిదండి “నీ

వనివచనస్ఫుటే నిజములయ్యెడునంచు” మరొక్కచోటకున్. 122

కా. అనన్యనిగమించి సాగరసమీపావేష్టితుండయ్యెన్—సా
కానంపత్తులలాది పత్రములుగా గావించె శ్రీనాథుడొ
మోసంబుంగవిసెట్టి దుఃఖవకుడై మూర్ఖిల్లుగా అల్లుడ
య్యా సంతాపమునెందెదేమిటికి దైర్యంబునుమిప్పట్టునన్. 123

కం. కోపమునునెంది నీ పై
కావముఁ దానొసగినాఁడు సన్యాసి. మహా
లోపము నీలోగలదు న
మీపము నందఁడు గలఁడు మిక్కిలిబిత్తికా. 124

ఉ. దానిని వేడుకొన్నయెడ వైభవమునైనమకూరు సర్వమున్
దానోనఁగూర్చుఁగాఁగలఁడు నాకమొనర్చుఁగలాడు కాన న
వ్వాని పదాంబుజములకు వందనముల్ బొనరింతమంచు నెం
తేనియఁ బ్రీతివల్లుఁడు సుధీగరిమంబునఁ బల్కె-వెంటనే. 125

కం. దండీ. కైకొనుమిదె. నా
దండమును - షీమింపు నాకృతంబగుతప్పున్
నిండింపుము పడవలలో
మెండుగ తననుననిగాని మేలగునంచున్. 126

గీ. మాటిమాటికి నాహ్వాజమరహితన
సూటిసూటిగ కష్టాల సుగ్రక్కుచుంటి
వేటికిమేటి మరపులి డైపుదును? కి
రాటివీటికి మత్పూజ రమ్యరక్ష. 127

కం. భగవంతుని మాటలువిని
విగత విచారుఁడు బెహరి నింసిత భక్తిన్
తగస్తుతులొనర్చి నాకున్
తగునా? నినుఁబొగడ సురంతరమేకాదే. 128

ఉ. ఓనరమేక. నీమహిమలుజ్వలమైనవి బ్రహ్మకైన నెం
తేదలికింపఁజాలవు సుధీజనులంతడు నీనిమాయకున్

లోపలివారలే, సుగుణిలో, మునీశ్వరపాల, భక్త సం
తాపవిదూరశీల, తపదాసుని మూడుని నన్నుబోవవే. 129

కా. నీమాయన్ భగ్గమలందుఁ జిక్కుకొని ద్యానింపంగలేనైతి - న
య్యో. మూఢాత్ముఁ డజ్ఞానకూన్యుఁడను నే నొక్కొంత విజ్ఞానినై
స్వామీ, ఇప్పుడెఱుంగజాలితిని నాభాగ్యంబు రంజిల్లఁగా
సీమీదన్ గురినిల్పి నీవ్రకములన్ నేనెప్పుడున్ జేయుదుఁకా. 130

కం. శరణాగతవత్సల. నా
దురితమ్ములడంచి పేర్చితో నాధనము
తరణిని నిల్పుము - సజ్జన
పరిపాల. కృపాపాల, భగవంతు, హరీ. 131

గీ. భక్తితాత్పర్యములు గలవైశ్యవరుల
దీనతనుజూచి శ్రీసత్యదేవుఁడపుడు
కోమలులు కోరుకొన్నట్టి కోర్కులిచ్చి
మగుడకన్నడకుండ తా మాయమయ్యె. 132

కం. ఆనాదాయణు డంత
ర్థా నమ్మగుపిదప నావ ధనమయమగుటకా
దాను పొడగంచి దేవు న
మానదయకుఁ బాత్రుఁడయి కనుంగొని యల్లఁకా. 133

గీ. “కోరిక ఫలించె — విపుల గారనించి
స్వజనులను బిల్చి వ్రతము పద్మక్తిజరిపి
పయనమొనరింత” మంచు నల్లయొనరించి
అల్లునింగూడి పురికి ప్రయాణమయ్యె. 134

కం. తన జామాతనుబొడగని
కనుగొంటినె? రత్నపురము. కవురంపుదమం
చని ధనరక్షకభటు నొక
బిని, వచ్చెడివార్తదెల్పి - నియమింపగకా. 135

సీ. ముందుగా భటుడేగి ముదమార వర్తకు
 పత్తికి నల్లని పల్కినాడు
 తల్లి, మీపెనిమిటి యల్లువితో. నౌక
 రులతోడ హెచ్చురులను గూర్చి
 వచ్చుచున్నారు. ననబంపిరి ఈ శుభ
 వర్తమానము మీకు పలుక హంచు—
 —నావిని “పుత్రికతో వివవమ్మ. నే
 ముందేగెద వ్రతము పూర్తిచేసి

తే. గీ. శ్రీఘముగరమ్ము—తల్లి వచించినట్లె
 పూజ పరిపూర్తిగావించి రాజవదన
 విభుని సందర్శనాపేక్ష వేగిరింప
 తను ప్రసాదముగొనుట మానినదియపుడు. 136

గీ. సాగర తరంగములరీతి స్వాంతమందు
 మోదవీచికతోప్పార నాడుజూడ
 జలధి సామీప్యమునకు నుజ్వల కిరణము
 పోల్కి వెళ్ళిన దా నవమోహనాంగి. 137

కం. మోదము ప్రియవిభునందు ప్ర
 సాదముపయి మరపుకలిగి చనుదెంచుట నా
 మీద ముగుద కశ్రద్ధయే.
 భేదము కలిగింపవలె, నకికి లేకున్నా. 138

కం. అతి నీరసభావము నా
 వ్రతమువయి. ప్రసాదమందు బరపెనటంచుకా
 బతియు ధన్యముగల నౌకను
 పతనమొనర్పంగ నీట భామామణియుకా. 139

సీ. కనుగవ నీరొల్కిగా విలపింపగ
 వరవరివిని కళావతిని గాంచి

బంధువు లవుడు “యౌవనవతీ, విధి వైవ
రీత్యముదాట నేరికి తరమ్ము;

వీ పూరడిలు” మన — నిజసుతపైబడి
వీలావతి విలాపపాలయగుచు

“నాచిట్టికల్లి, ఎన్నడు తలంపని పని
నేడయ్యె నెంతటి కీడుమూడె”

గీ. వసుచ విభుజేరి ఏ హేతువునను అట్లు
డున్న తరణి ముగ్ధినిది మహోదధిని? వి
చారణ మొనర్చుడనుచు విచార వక్త్ర
యగుచు సత్యవి మాయయేయగునదేమో

140

ద్వీపద- అని సాధునకు ప్రియమారగా పట్ని
వినిసింపఁగా దైవవివశుడై యతఁడు.

141

ద్వీపద- చేయునదిలేక చేష్టల నుడిగి
మాయకు లోనయి మాటాడకుండె.

142

అ. రమణు పాదరక్షలను గయికొని కళా
వతి నహగమనమై గతియటంచు-
చారి నిధినిజేరె - స్మరరూపుడనురాగ
జలదియైన మగని సంస్కరించి.

143

ఉ. ఎట్టులొ లేక లేక జనియించిన నోములపంట బైట క
న్నట్టెడు పా)ణమాత్మ సుతబాసి యెటుల్ సహియింతువంచు నా
నెట్టి సమస్తబంధువులసేరి కృపారురి సత్యదేవుఁ డీ
గట్టివిపత్తునుండి నను గాచిన భక్తిప్రతంబొనరెదరా.

144

గీ. సర్వబంధువుల్ తనకు సాక్ష్యముగ నిలువ
సత్యదేవున కిదె సమస్కార మతఁడు-
వర్తకుని దీనకనుజూచి....భక్తులందు
ప్రేమగలహరి ఆకాశవీధినుండి.

145

కం. ఈకరణి పలికె - వర్తక:

నీ కొమరిత మగవికొఱకు నిస్తుల మోహ

వ్యాకులతయయి ప్రిసాదము

చేకొనక నిరాకరించి చేరిన దివటన్.

146

చం. మరలనుతావక ప్రియకుమారిగృహమ్మునకేగి భక్తితో
సరవి ప్రిసాదమున్ గొని వెళుం జనుదెంచిన ప్రిణాదు మో
హమునఁ జూడఁ గాఁగలదటంచు వచించిన: నల్లె పేయఁగా
హర దయ నొక తేలినది—అందరిమోములు నవ్వు బిడ్డయెన్ 147

కా. తనందమ్మును పట్టలేక విడు దేహస్పర్శ గావించుచున్
మే నుప్పొంగ - కళావతీసఖ నిజస్వామిన్ లనవృత్తితో
ధ్యానంబున్ బొనరించి — తండ్రిగని నాన్నా! జాగుగావింప కి
ష్టే నీమంబున పూజివేయవలె. నింటిం గూర్చి పోఁ జెల్లొగి. 148

ఉ. ముద్దులకూతు వాక్కులకు మోదముపెంది బెహరి. భక్తికిన్
హద్దులులేక— సత్యవిభు నర్చనఁజేసి ప్రిసాద మూని ఆ
పెద్దలదీవనల్ గొనుచు ప్రితులఁజేసి సుబంధుకోటి నిం
కెద్దియ లోటులేక— నిరు లింటను నాట్యములాడుచుండగ 149

గీ. వర్తకుఁడు ప్రతిపూర్ణిమా పర్వదినము
లందు సంక్రాంతితులందు సత్యార్చనంబు
నలుపుచు కళావతీభాగ్యసమితిగనుచు
నిహ పర సుఖంబు లందె - లక్ష్మీకు కరుణ.

150

—: గ ద్య ము:—

ఇది శ్రీ శతమర్షణనగోత్ర పవిత్ర వోలేటి వంశోద్భవ
రామనాథశాస్త్రి ప్రణీతంబైన స్కాందపురాణాంక
ర్గతమైన రేవాఖండమ్మందలి సత్యనారాయణ
ప్రళకథలోని చతుర్థాశ్వాసము సంపూర్ణము.

శ్రీ సత్యనారాయణాయనమః

శ్రీ సత్యనారాయణ వ్రత కథ

పంచమాశ్వాసము.

కం. కోరికపట్టెను వివగా

వేరొక కథ సత్యుఁ గూర్చి వివరింపఁగదే;

కూరిమి మీఱఁగ మాకున్

మూరిజనచకోరచంద్రాః సూతమునీంద్రాః

151

ద్విపద- అని పల్కు- శౌనకాద్యతివరేణ్యులకు

వినిపింపఁ దొడఁగె సంప్రీతి సూతుండు.

152

ఆ. తొల్లి ధరణినేలు తుంగద్వజుండను

మహావిభుండు - వేట మనసు తవిలి

వనముకేగి వివిధ వన్యమృగంబుల

సంహరించి అలసి శాంతికొఱకు,

153

చం. అతఁ డొక వృక్షమూలమున కాదటఁజేరి కనుంగొనెన్ రమా

వతి హరి సత్యవల్లభుని భక్తిఁచలిర్పఁగఁ గొల్చు గొల్లలన్

వృత మిటు లేల చేతు రని ఘక్కున నవ్వచు గర్వచిత్తుడై

నటు లిడఁ దయ్యె దేవునకు నాయకమత్తత మేను నిండగన్. 154

గీ. తనకు గొల్లలిచ్చిన ప్రసాదమ్ముచూచి

గొల్లలట. సత్యప్రకమట, కొనఁగవలె ప్ర

సాదమట. చీ, గృహింపఁగా రాదటంచు

హేళన మొనర్చినాడు మహావిభుండు.

155

ఆ. భూ విభుఁడు వసాదమును నింపఁజేయుట

వలన యింటగల సిరులు నశించె

పుత్రశతము హూన్యమున్గొని - ఇయ్యది

ఎఱిగి దైవమ యయే యటంచు.

156

ఉ. గోపగజంబుఁజేరి వగతో నరవల్లభుఁ డిట్లు పల్కె నే
కోపముఁజెంది మీరిడిన గొప్పవసాదము తిక్కరింప వి
క్షేమువంటి మాకులము శ్రీరా నశించిన విష్ణుభక్తితో
శ్రీవతిపూజసేసినను క్షేమయుతుఁడ మొనరింపుడీయనెన్.

157

గీ. రాజువ్యాతోగూడి శ్రీరమణుపూజ
సలిపియు వసాదముంగొన సకలవిభవ
ములు లభించి పంక్త్యన మోక్షమిచ్చె
తేలికవ్రతంబు దీనసిద్ధించునన్ని.

158

కం. ఈకథ వినిన పఠించిన
చేకొని వ్రతమాచరింప క్షితిజనములకున్
శ్రీకరమగు - కులవృద్ధియు
ప్రాకట యశముఁ లభించు భగవత్కరుణకా.

పీ. కటికద్యద్రిఁడు కావింపఁగా దీని
సకల భాగ్యములు వానికి లభించు
బంధింపబడి కష్టపడువారు సత్యదే
వుని వ్రతంపంగ విముక్తిగలుగు
భయవిహ్వలారు సత్యవ్రత మొనరించిన
బయటపడుదురు తద్భయమునుండి
ప్రజకెల్లరకు మనోరథ సిద్ధియగును శ్రీ
సత్యనాయకుని పూజలు జొనరన్

గీ. అంత్యకాలమునందు మోక్షార్థులగుట
కిందు సందియ మదిలేదు — హితముతోడ
మీకుఁ దెల్పితి నిది వైభవాకరంబు
కలియుగాన విశేషసత్పులముగలది.

160

గీ. కలుగును విముక్తి మోక్షములనుండి
మనుజులీవ్రత మొనరింప మహితపూజ
జన్మరాహిత్యమునకు శ్రీ సత్యసేవ
ప్రజలపాలిటి కరయ శీరామరక్ష.

161

గీ. సత్యదేవుఁ డీశ్వరుఁడను సత్యవిభుఁడు
సత్యనారాయణుండను సంజ్ఞలొప్పి
వెలయ పలురూపములుదాల్చి కలియుగాన
పూనె సత్యవ్రతసురూపమును కడంక.

162

అ. శౌనకాది మౌనిసంఘమ్ము తిలకించి
సూతుఁడిట్లుసర్కె ప్రీతితోడ
రామనాథశాస్త్రి ప్రదితసద్భక్తితో
సంతరించె దీని సత్యకరుణ.

163

శ్రీ సత్యనారాయణార్పితమస్తు

సింహావలోకనము

భారతీయజాతి సాధారోహణమునకు తీర్చిదిద్దసోపానములు - జ్ఞానము, భక్తి, కర్మ, కర్మాచరణమున ప్రతీకానముల కత్యంతప్రాధాన్యము గలదు. హిందువుల కాచరణీయములైన ప్రతీకములలో శ్రీ సత్యనారాయణప్రతీకము మిక్కిలి ప్రచారములో నున్నది. ఈప్రతీక ప్రభావముకూడా అస్తికమహాశయులకు ప్రత్యక్షసాక్ష్యమై అలరారుచున్నది. ఇది స్కాందపురాణాంతర్గత రేవాఖండములోని అయిదు అధ్యాయములుగల ఈప్రతీకధను నిర్వచనముగా సహజమృదుమధుర శైలిలో ప్రబంధరూపమున ఆంధ్రములోనికి శ్రీ రామనాథ శాస్త్రిచే అనువదింపబడినది.

స్కాందపురాణమును సంపూర్ణముగా తెనిగించుట కీకవించుచున్నాడు పూనుకొన్నాడు. తదంతర్గతమైన శార్తికమహాత్యము రచనను నేను స్థాలీపులాకముగా చూచితిని. ఇది మూలమునకు స్వేచ్ఛానువాదమై, పాఠకులకు హృదయామోదమై, భక్తులమనోరథసిద్ధికి భాగ్యసంపాదమై, మంజులధ్వనినినాదమై, భగవత్ ప్రసాదమై యొప్పించున్నది.

గంధముద్రణోపములు కొన్ని దొర్లినవి. పాఠకులు పండితులు సవరించుకొని పరింపఁ బౌర్ణికులని కవి మనవి.

